

A cerdeira de Quian

Eran flores brancas a primeira vez de nolos dous
e ti sorrías primaveras cara ás aves de aquén
parte onde o río vence o fol do inverno para soñar
na espera que o noso estaba para sempre en ser amigos.

Minha senhor: medras agora en arte
e na Solaina espesas o teu mundo
de ancorarmos paxaros na amencida.

En Cangas, fronte ao mar que tanto quero,
15 de xaneiro 2010, e venta e chove.

Xosé Vázquez Pintor